

ת"פ 21279/12 - מדינת ישראל נגד גמאל אלמעבדה, איהם הזהזה (עוצר) - נדון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 20-12-21279 מדינת ישראל נ' אלמעבדה(עוצר) וOTH 3 נובמבר 2021

לפני כבוד השופט איליה אורן

%;">מאישמה מדינת ישראל

נגד

נאשמים

1. גמאל אלמעבדה

2. איהם הזהזה (עוצר) - נדון

גזר דין (הנאים 1)

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. הנאים הודה והורשע בעובדות כתוב אישום מתוקן, בהתאם להסדר טיעון בגדרו עתירה המאשימה להשיט עליו עונש מאסר בפועל למשך 30 חודשים, הכול הפעלה של שני מאסרים מותניים ברי הפעלה למשך 12 חודשים ו-6 חודשים, ומנגד עתר ב"כ הנאים לגזר דיןו של הנאים לעונש מאסר כולל של 21 חודשים.

2. מעובדות כתוב האישום המתוקן עולה בתמצית, כי הנאים ותושב האזור איהם הזהזה (להלן: "נאשם 2"), קשוו קשר עם אחרים במטרה לגנוב כל רכב מישראל ולהעבירם לשטחי הרשות הפלסטינאית, על-ידי הרכבת מכשירי איתור לאיכון מקום הרכב, ושכפול מפתחות של כל רכב אותו תכננו לגנוב, לאחר הייעוד מיקומם בסיעוד אדם אחר. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאים פסול מנהיגה בהתאם להחלטה בתיק 20-07-1628 מבית המשפט לתעבורה בבאר שבע.

3. **באישום הראשון** הואשם כי בתאריך 29.11.2020 שלח לו אדם אחר סרטון של רכב סקודה (להלן: "הסקודה") שהיה בעיר קלנסווה. בשעה 21:20 נהג הנאים ברכבו, נכנס לישראל, ותאים עם נאים 2 לאסוף אותו כדי שהשניים יגנבו את הסקודה בעזרת מפתח משוכפל. בהמשך למתחאר, חנה בעל הסקודה את הרכב בחניון בעיר כפר סבא. בשעה 23:35 או בסמוך לכך, נהג הנאים ברכבו בחניון סמוך לסקודה, ביצעה פרסה ויצא מהחניון. אז הגיע נאים 2, פתח את הסקודה עם מפתח משוכפל והתישב במושב הנהג. שוטר ששהה במקום עצר את הנאים ומנע את השלמת העבירה.

בנסיבות אלו הורשע הנאים בעבירות: קשר רפואי לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); גניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 413ב-ו - 29(א) לחוק העונשין; הסעת תושב זר שלא כדין, לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכנסה לישראל, התשי"ב - 1952; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפיקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2 א לפיקודת ביטוח רכב מנوعי (נוסח חדש), התש"ל - 1970.

.5. **באישום השני** הואשם הנאשם כי ביום 26.11.2020 בשעה 16:00 או בסמוך לכך, החנה בעלים של רכב מיצובי (להלן: "המיצובי") ברחוב בפתח תקווה. בשעה 22:05 או בסמוך לכך, חבו ייחד הנאשם ואחר, נכנסו לרכב לישראלי דרך מעבר תאנים והגיעו למקום חניית המיצובי. בשעה 23:50 ירד הנאשם מרכבו וסייע לגניבת המיצובי, באופן שלא ידוע למאשמה. בהמשך, התפצלו הנאשם והآخر, אז סייע הנאשם לאחר להעביר את המיצובי לשטחי הרשות. במשעים אלו הורשע הנאשם בסיווג לגניבת רכב, לפי סעיפים 34ב ו- 31(א) לחוק העונשין.

.6. כאן המקום לציין, כי הנאשם 2 נדון ביום 4.5.2021 במסגרת הסדר טיעון, לאחר שהודה בעובדות האישום הראשון בכתב אישום מותוקן, והורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, קשר קשור לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, וגניבת רכב בצוותא, לפי סעיף 34ב ו- 29(א) לחוק העונשין. בהתאם להסדר ובהתאם צער נעדר עבר פלילי, נגזר דיןו של הנאשם 2 לעונש מאסר בפועל למשך שנה וענישה נלוות.

טייעוני הצדדים לעונש

.7. ב"כ המאשמה, עזה"ד נתע מלין, עתרה לכבד את הסדר הטיעון ולהשיט על הנאשם את העונש שבתקורתו. נטען כי מדובר בעבירותים שבוצעו בחבורה עברינית, תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתחכמים למעקב אחר כל הרכב וගניבותם בשעת כשר, ונוהגה כשהנאים פסול ובכך סיקן את המשתמשים בדרכ. נטען שיש לבדוק את ההסדר על-פי קביעה של מתחמי ענישה נפרדים, לשני האירועים השונים שפגעו בנפגעי עבירה שונים, ולענין המתחם נטען כי הראשון נע בין 12 ועד 24 חודשים מאסר, והשני נע בין 6 ל- 12 חודשים מאסר. אשר לגיראת העונש, הפניה המאשמה לרישומו הפלילי והឧבורותי של הנאשם, לצד המאסרם המותנים ברי הפעלה החלים עליו, ועתרה להשיט עליו מאסר בפועל למשך 30 חודשים, כולל את הפעלת המאסרם המותנים, מאסרים מותניים, פסילה מנהיגת ורכיבים כספיים בדמות קנס ופיצויים לנפגעי העבירות.

.8. ב"כ הנאשם, עזה"ד פאדיה חמדאן, טוען כי הסדר הטיעון שסתום בין הצדדים כלל תיקוןמשמעותי בעובדות כתב האישום כך שייהלום את המורכבות הראיתית, ומסיבה זו כפר הנאשם מלכתילה והתיק נקבע לשימוש הוכחות.

.9. עוד טعن ב"כ הנאשם שאין מקום לקבוע מתחמי ענישה בענייננו משום שהצדדים הציגו הסדר טווח, וכי ניתן להיעזר במתחמי הענישה לשם בדיקת ההסדר. בתגובה לטענות המאשמה לעניין מתחמי העונשים ההולמים, נטען שאלה צריכים להיות מעט יותר נמוכים.

.10. אשר לעונש טען ב"כ הנאשם כי יש מקום את עונשו של הנאשם בשלוש התחנות היהות שלհודאותו יש משקל רב, הן ביחס לקבالت האחריות והחרטה והן משום שמדובר בתיק מורכב, הכולל 41 עדות Tabula ווחיסכו בזמן שיפוטימשמעותי.

11. עוד טען ב"כ הנאשם כי העונש לו הוא עותר בכך גם בהשוואה לגור דיןו של נאשם 2, אשר בשונה מנאשם 1 הוא תושב האזור שנכנס לישראל שלא כדין, וביצע את גניבת הרכב עבריין עיקרי בשם לב שהוא העביר את הרכב הגנוב לשטחי הרשות.

12. אשר לנسبתו האישיות סיפר ב"כ הנאשם כי הנאשם הוא צעיר בן 24, בן למשפחה מרובת ילדים שהתחזודהה עם מצוקה רבה, השווה במעט עד לתום ההליכים מאז דצמבר 2020.

13. הנאשם בדבריו האחרון הביע חריטה על מעשיו, סיפר שהוא עבר טיפול נפשי בהיותו במעצר, ועמד על כוונתו להתחנן ולהתחיל חיים חדשים ונורמליים עם שחררו ממשר.

דין והכרעה

14. העיקרון המנחה בಗזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות בהן הורשע נאשם לנسبותיהן,omidat ashmo shel na'am, libin sog ha'ounesh v'midato. bat ha'tamim la'tik'on 113 la'chok ha'ouneshin, b'mlachat zertat din ul bayt ham'spet le'kbo'ut at mat'hach ha'olelm le'ubvirot behen horshu ha'ounesh b'nisivotihen, ba'tha'chab b'chomrata ha'fge'ah be'urkim ha'mogenim v'b'mdinot ha'unesa ha'nnogat, v'legzor at ha'ounesh shel na'am bat'or ha'mat'hach, ba'tha'chab b'nisivot shainin k'shuvot lib'itzu' ha'ivri'a, ha'ikriyot behen noge'ot la'nisibotio ha'ishiyot shel na'am.

הסדר טיעון הכלול הסכמה לטוווח ענישה

15. הצדים הגיעו להסדר טיעון של טוווח ענישה המציג בחינה שונה שונה במעט של גזירת העונש מזה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין. נזכיר מושכלות ראשונים, בית המשפט העליון עמד בפסקה רחבה עד על חשבותם הרבה של הסדרי הטיעון בהיותם מティבים עם הנאשם ועם האינטרס הציבורי, ומניה וביה נקבע הכלל של כבודם על-ידי בתי המשפט.

16. יפים לענייננו דברי כב' השופט ע' פוגלם בע"פ 17/2021 **מצגר נ' מדינת ישראל** (30.4.2017):
"לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדי משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שהוא יכול כרטום במעמדם של הסדרי טיעון וב證據ות שהם נוסכים בנאשם החתום על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות שהם מגשים (ע"פ 10/2010 פלונית נ' מדינת ישראל (1.11.2010) [...])."

17. מכאן הכלל שנקבע כי בית המשפט יטה לאמץ הסדר טיעון לאחר בחינותו ב"מבחן האיזון" שבין האינטרסים הציבוריים לבין טבות הנהנה שצומחת לנאשם (ע"פ 98/1958 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(1) 57 (2002); ע"פ 1454/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.8.2015)). סייג לאיום הסדר הטיעון יכול רק במקום שימצא כי ההסדר chorag מטווח הענישה הסביר, אז בסמכותו של בית המשפט לחרוג מן ההסדר, שהוא ממילא אינו כפוף לו (ע"פ 2806/05 **דין נ' מדינת ישראל** (20.12.2005); ע"פ 5733/13 **מעוז נ' מדינת ישראל** (5.7.2016).; בג"ץ 3036/10 **נגר נ' פרקליטות המדינה** (מחוז תל-אביב) (3.11.2010)).

18. על השיקולים להם יש להידרש בבחינת הסדר הטיעון עמד בית המשפט העליון בע"פ 351/07 **פלוני נ'**

מדינת ישראל (2007.6.6) מפי כב' השופט ע' פוגלם:

"[...] על בית-המשפט לבחון מה היה העונש הראוי לנאשם אלמלא הסדר הטיעון באמצעות שיקול העונשה הרלוונטיים, לרבות סוג העבירה, חומרתה, נסיבות ביצועה, ונסיבותו האישיות של הנאשם. בהמשך, על בית-המשפט לבחון מהי מידת ההקללה שניתנה לנאשם בגין ההסדר ולצורך כך, עליו לשותן נגד עיניו את מידת היותר שויתר הנאשם נוכח סיכון הרשעה או היזכר אלמלא ההסדר; את הקשיים הצפויים בניהול המשפט, לרבות התחרשות בגין העבירה והצורך לחסוך ממנו מתן עדות וחקירות. כן יתן בית-המשפט דעתו לאינטראס הציבורי שבהשגת הودיתו נאשם ובקבלת אחראיתו למשעו, ולאינטראס הציבורי במובנים נוספים. בכך אלה, יש לנקחת בחשבון גם את ציפיותו של הנאשם, אשר הודה על סמן הסדר טיעון וויתר על זכותו לניהול הליך משפטי. בית-המשפט ידחה הסדר טיעון אם מצא כי נפל פגם או פסולמשמעותי בשיקולי הנסיבות [...]".

19. בכל הנוגע ליחס הגומלין בין הסדר טיעון לבין הכללים להבנית שיקול הדעת בעונשה לפי תיקון 113 לחוק העונשין, טרם גובשה עדמה אחידה בשאלת אם יש צורך בקביעת מתחם עונש הולם כאמת מידה לבחינת הסדר הטיעון (ע"פ 921/17 אבו זעילה ואח' נ' מדינת ישראל (28.5.2017); ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (6.12.2018); ע"פ 6943/16 גלקין נ' מדינת ישראל (28.1.2018); ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)).

20. ודוק, בעת גיבוש הסדר טיעון נלקחת בחשבון מערכת שיקולים מורכבת שאינה חופפת בהכרח את השיקולים שהותו בתיקון 113, ולא פעם אינה נחשפת במלואה בפני בית המשפט, למשל שעיה שמדובר בהערכת הצדדים לקשיים ראיתיים, או במקרה של בעיות הנוגעות לחסין חומרីי קירה חשובים ועוד. ובדברי כב' השופט א' שהם בע"פ 2524/15 שפרנוביץ נ' מדינת ישראל (8.9.2016): "הניסיונו להתאים את כלל השיקולים המצוים בתיקון 113 לתנאי הסדר טיעון עשוי לגרום לעיוות [...]."

21. לפיכך אבחן את העונש המוצע בהסדר הטיעון ברוח תיקון 113 לחוק העונשין, תוך גזירת העונש ביחסם גישה "רכה" של בחינת מתחם עונשה ההולם, אך מבלי שיקבעו מתחמים באופן פורמלי (ע"פ 1901/19 אסולין נ' מדינת ישראל (31.5.2020)).

מן הכלל אל הפרט

22. דומה שאין צורך להזכיר מילים על החומרה הגלומה בבחירה עבירות רכוש כלפי רכב, קל וחומר כשזו בוצעה בחבורה, בתכנון מוקדם, איתור כלי רכב מיועדים ותוך שימוש באמצעות מיוחדים וכשהנאשם נהג ברכב ללא רישיון. لكن המעשים שביצע הנאשם פגעו ממשית בערכים של הגנה על רכוש הציבור ותחושת הביטחון האישית.

23. בוחנת העונשה הנווגת מלמדת שמתחמי העונשה הולמים הנכונים לעניינו מתיישבים עם עתרת המאשימה, כמפורט להלן:

א. בرع"פ 6957/20 ספורי נ' מדינת ישראל (25.10.2020) נדחתה בבקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם שהורשע באربع עבירות של גניבת רכב, בגין שכר כל' רכב מחברת השכירה, הסעם לשטחי הרשות הפלסטינית, התקין

בهم מכשיר איתור והחיזרים. לאחר שהושכוו כל הרכב על ידי אדם אחר גנב אותם הנאשם והעבירם לרשota. בית משפט השלים בראשון לציון קבע מתחם כולל של 18 עד 36 חודשים מאסר בפועל, וגורר על הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל, לאחר שנלקחה בחשבון הودאת הנאשם והיותו נעדר עבר פלילי.

ב. ברע"פ 18/1123 **דבاري נ' מדינת ישראל** (14.3.2018) נדחתה בקשה רשות ערעור שהגיש נאשם בגין עונש של 14 חודשים מאסר שנגזרו עליו, הcoliילים הפעלה של מאסר מוותנה למשך 3 חודשים (מתוכם חדשים בחופף), בגין הרשעתו על-פי הודאותו בניסיון גניבת רכב ואיומים בסיכון על המתלוון שדליך אחריו ומנע את גניבת רכבו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל, הגם שעבירות גניבת הרכב לא הושלמה, משום שנקבע כי מדובר בעבירות שהסכנה הגלומה בהן לשולם הציבור חמורה.

ג. ברע"פ 18/2054 **רבעייה נ' מדינת ישראל** (12.3.2018) נדחתה בקשה לרשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע במסגרת הסדר טיעון דיני בגין גניבת רכב, הפרעה לשוטר, נהיגה פוחצת ונוהga ללא רישוי, בכך שהגיע עם 3 קטינים משועפט בירושלים לגנוב אליו רכב תוך הצלידות במכשור שעזר להתניע אופנו ובקסדות. הנאשם נהג בקטנו אף שמדובר לא היה מורשה לנוהga. בית המשפט השלים קבע מתחם שבין 10 ל-25 חודשים מאסר, וגורר על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל, נוכח העדר עבר פלילי ונסיבות אישיות מרכיבות לנאשם, ובכך דחה את המלצת שירות המבחן להימנע מהשתתת מאסר בפועל.

ד. בעפ"ג (מרכז-lod) 15-07-50867 **בעלום נ' מדינת ישראל** (24.11.2015) הורשע נאשם לאחר ניהול הוכחות בגין רכב בצוותא, נהיגת בזמן פסילה ולא ביטוח בכך שנאג ברכב שבית עליו נפרץ כמה שעות קודם לכן, צירף תיק נספ שבו הורשע בגין שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט השלים קבע מתחם אחד כולל הנע בין 12 ל-24 חודשים מאסר בפועל, וגורר על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחייב הקל בעונשו ל- 12 חודשים מאסר בפועל, לצד פסילה מנוהga.

ה. בעפ"ג (מרכז-lod) 15-06-39070 **מדינת ישראל נ' חמו ואח'** (3.11.2015) (פסקה שהגישה המאשימה)ណנו שלושה נאים בגין עבירות רכוש כלפי רכב וחלקו גם בגין עבירות נוספות. הנאשם 1 הורשע בשני איורים בגין רכב בצוותא עם אחרים והברתם לשטחי הרשות. בית משפט השלים גזר עליו 10 חודשים מאסר בפועל, הcoliילים הפעלת מאסר מוותנה למשך 6 חודשים, בהתחשב בכך הצעיר ובערו הפלילי הכלול 3 הרשעות קודמות חלקם בעבירות רכוש. בית המשפט המחייב את עונשו והעמידו על 12 חודשים מאסר בפועל, והורה על הפעלת המאסר המותנה בגין 6 במצטבר, כך שירצה 18 חודשים.

ו. ת"פ (נתניה) 20-08-10801 **מדינת ישראל נ' עבד** (13.1.2021) (פסקה שהגישה המאשימה),ណון נאשם תושב האזורי שהורשע על פי הודאותו בשני אישומים של כניסה לישראל ללא חוק, בגין רכב בצוותא עם אחרים ואישום בגין פריצה לרכב וסיווע לגניבת רכב. בגין אישום גניבת הרכב נקבע מתחם הנע בין 12 ל- 24 חודשים, בגין אישום הסיווע לגניבת רכב נקבע מתחם הנע בין 8 ל- 24 חודשים. בהיות הנאשם צער בגין 19 נעדר עבר פלילי, נגורר עונשו למאסר בפועל למשך 18 חודשים.

24. בונוגע לנסיבותו האישיות, הנאשם בן 24, בן למשפחה מרובת ילדים שבמהלך חייו התמודד עם מצוקה כלכלית. הנאשם הודה במינויו לו, נטל אחריות על מעשיו וחסר מזמין של בית המשפט. בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה על מעשיו, סיפר על טיפול נפשי שהוא קיבל בשב"ס ועל כוונתו לשקם את חייו ולנהל אורח חיים נורטטיבי עם שחרורו ממאסר. בכך התחשבתי לקולה.

25. מנגד נתתי דעתך לחומרה לעברו הפלילי והתעבורי המכוביד של הנאשם. לחובתו 4 הרשעות פליליות קודמות, בעיקרן בגין עבירות רכוש, לצד הסעת תושב זר שווה בלתי חוקי, ועבירות סמיים לצריכה עצמית. בגין הרשעותיוណן הנציג לעונשי מאסר למשך 7 חודשים; 10 חודשים וחודש ימים. בעברו התעבוריangi לנאשם 13 הרשעות קודמות, ובין היתר הואណן לעונש מאסר למשך 7 חודשים, בגין עבירות תעבורה משנת 2017.

26. נגד הנאשם תלויים ועומדים שני מאסרים מותנים ברי הפעלה, למשך 12 חודשים ולמשך 6 חודשים, בגין עבירות רכוש מסווג פשע ועוון, שהושתו עליו בת"פ 17-11-2018 בבית משפט השלום בבאר שבע, ביום 17.5.2018.

הפעלת המאסר מוותנה

27. בסוגיית הפעלת מאסר מוותנה מורה סעיף 58 לחוק העונשין כי תקופת עונש מאסר מוותנה יש להפעיל "בזו אחר זו", קרי במצטבר לכל מאסר אחר. פסיקת בית המשפט העליון נקבעה בשנים האחרונות בגישה הרואה מעמד בכורה להפעלת מאסרים מותנים במצטבר, בהעדר טעמי חריגים, כנΚΚודת מוצא. זאת נקבע בעטיו של לשון החוק הברורה, ובהתאם לעיקנון הלימה, שהוא כאמור המנחה בקביעת העונש בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשים (רע"פ 13/2013 דניאל נ' מדינת ישראל (14.11.2013);ע"פ 7656/2013 זאגה נ' מדינת ישראל (14.11.2013);ע"פ 10173/2015 מדינת ישראל נ' טאהא (22.2.2015)).

28. ובישום כללי הפסיקה אני סבורה כי את עונש המאסר מוותנה בן 12 חודשים יש להפעיל במצטבר למאסר, בעוד שהמאסר מוותנה למשך 6 חודשים יופעל בחופף, היוט שמדובר במאסרים מותנים שנגזרים על הנאשם בעבירות דומות, במסגרת אותו גזר דין והואות שהמאסר מוותנה האחרון בגין עבירות רכוש מסווג פשע מכיל גם את המאסר מוותנה בגין עבירות רכוש מסווג עוון.

29. סופו של דבר, בחינת העבירות בהן הורשע הנאשם בנסיבותיהן, בראוי הענישה הנהוגת ובשילוב עבורי הפלילי ונסיבותו האישיות הובילו אותה למסקנה כי עונש המאסר הכללי המוסכם בין הצדדים ומוצע במסגרת הסדר טווח הענישה - מאוזן.

30. יובהר כי עניינו של הנאשם שלפניו שונה מזה של נאשם 2, הן בהיקף האישומים בהם הורשעו השניים, והן בעברו הנקוי של נאשם 2. לפיכך לא ניתן להשוות מצבם של הנאים, שרב השוני מהדמיון ביניהם.

31. בשים לב כי מתחמי הענישה להם עטרה המאשימה הולמים בעניינו, ותוך שנותתי דעתך לשיקולי הענישה לקולה וחומרה, מצאתי לאמץ את הסדר הטיעון בחלוקת העליון, אך לא בתקרטנו.

אשר על כן, החלטתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 16 חודשים, החל מיום מעצרו 29.11.2020.
- ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה למשך 12 חודשים ו- 6 חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ (ב"ש) 21618-11-17 מיום 17.5.2018 בחופף זה לזה, ובמצטבר לעונש המאסר שהושת על הנאשם, כך שששה"כ יריצה ה הנאשם מאסר בפועל למשך 28 חודשים.
- ג. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסווג פשע, למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.
- ד. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת רכוש מסווג עוון למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.
- ה. מאסר מותנה למשך 30 ימים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ו. פסילה בפועל מהחזקיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, החל מיום שחרורו ממאסר (הפסילה תחול מבלי שיידרש הנאשם להפקיד רישיון נהיגה, שכן אין בידו רישיון כעולה מהצלה בא כוחו).

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכזו-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ב, 03 נובמבר 2021, במעמד הצדדים: ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, הנאשם 1 על-ידי שב"ס, ב"כ הנאשם 1 עו"ד פאדיה חמדאן ומתרגם מר מד"אן חאג' יחיא.